

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219204556
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1219204556.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Ivany Štiffovej, v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti žalovanému: Z. X., J. X.X.XXXX, Š. XXX, o zaplatenie 93,81 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 31Csp/38/2019-43, zo dňa 13.1.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.8.2019 domáhal zaplatenia pomernej časti poistného 93,81 eura spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 18.10.2016 uzatvoril so žalovaným Poistnú zmluvu č. 6591419563 na dobu neurčitú, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s povinnosťou žalovaného platiť ročné poistné v štvrtročných splátkach. Pre nezaplatenie poistného zaniklo poistenie v jednomesačnej lehote odo dňa jeho splatnosti, t.j. dňa 18.8.2017 a preto si žalobca voči žalovanému uplatnil pomernú časť poistného za trvanie poistenia, ktorú žalovaný doposiaľ neuhradil.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný sa napriek výzve súdu k žalobe nevyjadril a v konaní ostal nečinný; v rámci objasnenia skutkového stavu tak vychádzal z nepochybných tvrdení žalobcu uvedených v žalobe, s ktorými bol žalovaný konfrontovaný, a ktoré sa stali podľa § 151 ods. 1 C.s.p. nespornými a z predložených dôkazov, vykonaním ktorých zistil, že žalobca vystavil 18.10.2016 formulár poistnej zmluvy na poistenie zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na dobu neurčitú, a to okrem iného za podmienok, že žalovaný bude platiť ročné poistné vo výške 28,05 eura v štvrtročných splátkach, čo vyplynulo z tvrdení žalobcu a poistnej zmluvy.

3. Zdôraznil, že v konaní nikto netvrdil a ani nebolo zistené, že by sa žalovaný podpísal pod poistnú zmluvu alebo že by svoj podpis nahradil mechanickými prostriedkami alebo že by prejavil vôľu byť viazaný obsahom zmluvy telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami; v konaní nikto netvrdil a ani nebolo zistené, že by žalovaný zaplatil žalobcovi akúkoľvek sumu poistného. Žalobca v žalobe ako dôkaz označil Poistnú zmluvu, ktorú však v rozpore s § 132 ods. 1, ods. 3 C.s.p. nepripojil k žalobe a preto ho podľa § 129 C.s.p. vyzval na doplnenie žaloby. Žalobca podaním zo dňa 26.9.2019 predložil Poistnú zmluvu a následne až na pojednávaní konanom 13.1.2020 tvrdil, že na predloženej poistnej zmluve absentuje podpis žalovaného z dôvodu administratívnej chyby, ktorá vznikla pri konvertovaní zmluvy do elektronickej podoby, ale disponuje vyhotovením zmluvy, na ktorej sa nachádza podpis žalovaného, ktorú by v dodatočnej lehote predložil.

4. V tejto súvislosti ozrejmil, že podľa § 153 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. bol žalobca povinný uviesť všetky skutkové tvrdenia a označiť dôkazy včas so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. S porušením tejto procesnej povinnosti riadneho vedenia sporu spája zákon sankciu spočívajúcu v neúčinnosti úkonu žalobcu (predneseného skutkového tvrdenia alebo navrhnutého dôkazu) a to predovšetkým v prípade, ak by bolo potrebné nariadiť ďalšie pojednávanie v súvislosti s jeho zohľadnením v konaní. Sporové konanie sa totiž spravuje zásadou koncentrácie konania, čo znamená, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom jeho štádiu. Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v Čl. 8 Základných princípov C.s.p.. Účelom a zmyslom koncentrácie konania je okrem iného zrýchlenie konania a motivačné pôsobenie na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali riadne, včas a s náležitou starostlivosťou vychádzajúc zo zásady, že právo praje bdelym, ktorá je akcentovaná v prípade, ak je strana zastúpená advokátom povinným konať s náležitou odbornou starostlivosťou. Nie je totiž žiadateľné, aby strana sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytýčenie ďalšieho pojednávania.

5. V prejednávanej spore tak bol žalobca, navyše zastúpený advokátom, povinný už pri podaní žaloby uviesť všetky podstatné skutkové tvrdenia a ak takéto tvrdenia preukazuje dôkazmi listinou, tieto predložiť spolu so žalobou; napriek tomu si žalobca svoju procesnú povinnosť nesplnil riadne a včas, keďže pri podaní žaloby nepredložil ním označený dôkaz listinou a následne na výzvu predložil dôkaz listinou, ktorého vierohodnosť neskôr na pojednávaní spochybnil. Až na pojednávaní potom uviedol nové skutkové tvrdenia, s ktorými žalovaný nebol konfrontovaný a navrhol vykonať dôkaz ďalšou listinou s tým, že ju dodatočne predloží; takýto postup žalobcu však nekorešponduje s citovaným § 153 ods. 1 C.s.p. a preto podľa § 153 ods. 2 C.s.p. neprihliadal na nové skutkové tvrdenia žalobcu a nový dôkaz listinou uvedený na pojednávaní konanom 13.1.2020.

6. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s argumentáciou žalobcu, že má prihliadať na všetky skutočnosti, ktoré tvrdil a žalovaný ich nerozporoval. Ustanovenie § 186 ods. 2 C.s.p. oprávňuje súd, aby si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov; súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi účastníkmi nie sú sporné a môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia, pričom ide o prejav formálnej pravdy v civilnom procese. Pri prevzatí zhodných tvrdení strán je súd limitovaný tým, že nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia strán, u ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti; ak má dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán, vykoná ohľadom nich dokazovanie. V prejednávanej veci však žalobca tvrdil, že žalovaný s ním uzatvoril dňa 18.10.2016 poisťnú zmluvu a žalovaný túto skutočnosť nerozporoval. Oboznámením sa s poisťnou zmluvou nadobudol pochybnosť o pravdivosti tvrdenia žalobcu, čo potvrdilo aj vykonané dokazovanie touto listinou. Žalobca pritom dôkaz o opaku súdu nepredložil a preto nemohol vychádzať z tvrdenia žalobcu, že žalovaný s ním uzatvoril predmetnú poisťnú zmluvu. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že to či zmluva bola uzatvorená nie je otázkou skutkovou, ale právnou (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 27/2019, zo dňa 14.3.2019). Otázkou skutkovou, žalobcom nezodpovedanou, tým skôr nepreukázanou, tak zostala, či žalovaný prejavil vôľu smerujúcu k uzavretiu poisťnej zmluvy a ak áno, akým spôsobom a v akej forme, keďže k platnému založeniu právneho vzťahu poisťnou zmluvou podľa § 788 Občianskeho zákonníka je nevyhnutná písomná forma (§ 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

7. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie v konaní nezistil, že by medzi žalobcom a žalovaným bola platne uzavretá poisťná zmluva a to buď zaplatením poisťného zo strany žalovaného alebo zhodným písomným prejavom vôle žalobcu a žalovaného smerujúceho k uzavretiu poisťnej zmluvy. Žalobca síce v konaní preukázal spísanie listiny obsahujúcej niektoré dojednania poisťnej zmluvy, avšak nepreukázal, že by žalovaný opatril túto listinu svojim podpisom a tým prejavil vôľu uzavrieť poisťnú zmluvu. Nič na tom nemení ani argumentácia žalobcu, že žalovaný, ako vlastník vozidla, bol povinný uzatvoriť povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla, keďže k platnému uzavretiu poisťnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným nedošlo.

8. Na uvedenom základe, keďže poisťná zmluva nebola platne uzatvorená, nevznikol žalovanému záväzok zaplatiť žalobcovi poisťné, a preto súd prvej inštancie za použitia § 6 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z., § 40 ods. 1, ods. 3, § 52, § 121 ods. 3, § 489, § 491 ods. 1, § 788 ods. 1, § 789 ods. 2, § 791 ods. 1, § 792 ods. 1, ods. 2, § 796 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalobu zamietol. O trovách konania

rozhodol tak, že hoci mal žalovaný vo veci plný úspech a patrilo by mu nárok na náhradu trov konania, ich náhradu mu nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

9. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal, že neboli splnené procesné podmienky, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že spolu so žalobou predložil Poistku č. 6591419563, ktorá v zmysle § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje potvrdenie poisťovateľa o existencii poistnej zmluvy a zároveň Oznámenie o zániku poistného plnenia. Na základe výzvy súdu prvej inštancie zároveň predložil scan Poistnej zmluvy č. 6591419563, ktorú uzavrel so žalovaným. Je pravdou, že z dôvodu administratívnej chyby (ktorá vznikla pri konvertovaní dokumentu z podoby tif do podoby pdf) došlo k orezaniu okrajov strany Poistnej zmluvy v časti, na ktorej sa nachádza podpis žalovaného, čo však zistil až na pojednávaní dňa 13.1.2020 a uviedol dôvody tohto administratívneho pochybenia. Ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania, právny zástupca na pojednávaní požiadal o dodatočné poskytnutie lehoty na predloženie Poistnej zmluvy v korektnom formáte, nakoľko bola jednoznačne so žalovaným platne uzavretá, avšak doteraz nemal vedomosť o tom, že by uzavretie Poistnej zmluvy malo byť sporné; žalovaný jej uzavretie nijakým spôsobom nespochybňoval. Žalobca spolu s odvolaním predložil úplné znenie Poistnej zmluvy, na ktorej sa nachádzajú údaje a podpis žalovaného.

10. Žalobca považoval postup súdu prvej inštancie za neprimerane formalistický, keďže v podanej žalobe jednoznačne identifikoval žalovaného jeho osobnými údajmi (ktoré by bez existencie zmluvného vzťah nemal ako získať), predložil so žalobou Poistku ako potvrdenie o existencii poistnej zmluvy (ktoré by ako poisťovateľ nemal dôvod vydávať bez existencie Poistnej zmluvy), ako aj Oznámenie o zániku poistenia. Zároveň na základe výzvy predložil Poistnú zmluvu, na ktorej síce chýbala časť s podpisom, ale ktorej súčasťou bolo tiež Vyhlásenie poisťníka o oboznámení sa s dôležitými zmluvnými podmienkami pred uzavretím Poistnej zmluvy, na ktorom sa už podpis žalovaného nachádzal. Z tohto dôvodu, keďže v zmysle § 191 ods. 1 C.s.p. súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, bolo pre neho nepochopiteľné, ako mohol súd prvej inštancie dospieť k záveru, že Poistná zmluva medzi žalobcom a žalovaným uzavretá nebola. V tejto súvislosti zdôraznil skutočnosť, že nakoľko žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami, avšak sa k žalobe nijakým spôsobom nevyjadril, teda nespochybnil žiadne tvrdenia uvedené v žalobe (predovšetkým nespochybnil existenciu Poistnej zmluvy), bolo potrebné sa riadiť § 151 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Argumentoval aj odborným komentárom k C.s.p., že skôr, ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam; ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. Na uvedenom základe mal za to, že nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil tvrdenie o existencii nároku ani o výške nedoplatku na poistnom, všetky tieto tvrdenia je treba považovať za nesporné. V tejto súvislosti dal do pozornosti aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/180/2018, zo dňa 26.7.2018 v obdobnej veci. V neposlednom rade, ako poukázal už na pojednávaní, Poistnou zmluvou bolo motorové vozidlo žalovaného poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, t.j. žalovaný ako držiteľ motorového vozidla bol povinný takúto zmluvu uzavrieť.

11. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

12. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

13. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Podľa § 153 ods. 1, ods. 2 C.s.p. strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

15. Podľa § 186 ods. 2 C.s.p. súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

16. Odvolací súd na ozrejmienie právnej stránky veci uvádza, že Civilný sporový poriadok s účinnosťou od 1.7.2016 zaviedol princíp formálnej pravdy. Formálnou pravdou sa rozumie stav, kedy súd pri rozhodovaní takmer výlučne vychádza z dôkazov, ktoré navrhli strany sporu (s výnimkami stanovenými § 185 ods. 2 a ods. 3 C.s.p.). Dôraz sa tu kladie na procesnú diligenciu strán, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Súd tak nemusí vždy zistiť skutočnú (materiálnu) pravdu ohľadom skutočností prezentovaných stranami sporu. Princíp formálnej pravdy plne vyjadruje aj § 186 ods. 2 veta prvá C.s.p., podľa ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností (skutkových tvrdení), ktoré medzi stranami nie sú sporné, a môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia. Skutkové tvrdenia možno považovať za nesporné v tom prípade, ak sa strana ku skutkovým tvrdeniam protistrany buď vôbec nevyjadrila, prípadne ich nepoprela účinným spôsobom (§ 151 C.s.p.).

17. Limitom tohto prístupu je však existencia dôvodnej pochybnosti o pravdivosti skutkových tvrdení; za "dôvodnú pochybnosť" možno považovať pochybnosť, ktorá by spôsobila, že súd po komplexnom, starostlivom a objektívnom zhodnotení skutkových tvrdení, by bol tak nerozhodný, že by nemohol povedať, že konkrétne skutkové tvrdenie je pravdivé; nie je to však imaginárna pochybnosť ani pochybnosť založená na rozmare alebo určitej náhode, či na domnienke alebo dohode, ale musí sa jednať o pochybnosť rozumnú, teda majúcu vecný a racionálne odôvodniteľný základ. Ak nadobudne súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti skutkových tvrdení, až vtedy vykonáva dokazovanie (na návrh strán a plne v súlade s § 185 ods. 1 C.s.p. podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná).

18. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatuje, tak ako to vyplýva z obsahu spisu, že žalovanému bola žaloba s prílohami (Poistka č. 6591419563, Oznámenie o zániku poistenia) vrátane doplnenia žaloby (scan Poistnej zmluvy a Vyhlásenie poistníka) doručená do vlastných rúk dňa 16.12.2019, pričom žalovaný sa k žalobe nevyjadril a skutkové tvrdenia obsiahnuté v žalobe nepoprel ani nespochybnil, a preto nastúpili účinky právnej domnienky uvedenej v § 151 ods. 1 C.s.p., t.j. tvrdenia uvedené žalobcom v žalobe bolo potrebné považovať za nesporné. Z obsahu spisu totiž nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by opodstatňovali potrebu aplikovať korektív uvedený v § 186 ods. 2 C.s.p. (neexistovala dôvodná pochybnosť o pravdivosti tvrdení uvádzaných žalobcom; obsahom spisu bolo potvrdenie o uzavretí poistnej zmluvy - Poistka, scan Poistnej zmluvy, ako aj vlastnoručne podpísané Vyhlásenie poistníka). Pochybnosť súdu prvej inštancie o pravdivosti skutkového tvrdenia o uzatvorení poistnej zmluvy vychádzajúca z dôkazu - scanu Poistnej zmluvy bez zachyteného podpisu žalovaného, nemohla byť výsledkom uceleného a logického zohľadnenia ostatných skutkových tvrdení žalobcu, a preto nebola dôvodná. Ohľadom uzavretia poistnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným mal preto súd prvej inštancie vychádzať z nesporného tvrdenia medzi stranami sporu a síce, že bola uzavretá dňa 18.10.2016 a zanikla z dôvodu nezaplatenia poistného za ďalšie obdobie dňa 18.8.2017 v súlade s § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

19. Nebolo možné sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že ak na jedinom pojednávaní konanom dňa 13.1.2020 požiadal právny zástupca žalobcu o možnosť dodatočne predložiť vyhotovenie Poistnej zmluvy, na ktorej sa bude nachádzať aj podpis žalovaného, nakoľko v konaní predložil jej scan, na ktorom bol tento podpis pri konvertovaní do formátu pdf orezaný, tak uviedol nové skutkové tvrdenie, s ktorým žalovaný nebol konfrontovaný a navrhol vykonať dôkaz ďalšou, dodatočne predloženou listinou; z obsahu žaloby totiž vyplýva, že žalobca už v žalobe skutkovo tvrdil, že došlo k uzatvoreniu Poistnej zmluvy so žalovaným a na preukázanie tohto skutkového tvrdenia navrhol vykonať dôkaz Poistnou zmluvou, teda už v žalobe uplatnil tento prostriedok procesného útoku (§ 149 C.s.p.) a až do okamihu prejednávania veci na pojednávaní nemohol predpokladať eventuálnu spornosť tohto dovtedy nesporného skutkového tvrdenia.

20. Pokiaľ súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 13.1.2020 prezentoval právnenému zástupcovi žalobcu pochybnosti o podpise poistnej zmluvy žalovaným, ktorá pochybnosť však zo zápisnice o pojednávaní výslovne nevyplýva (ako z nej ani nevyplýva v zmysle § 181 ods. 2 C.s.p. určenie, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná) a súčasne za predpokladu, že žalovaný nepoprel ani nespochybnil žiadne skutkové tvrdenia v žalobe a neexistovala ani dôvodná pochybnosť o pravdivosti skutkových tvrdení, potom je vylúčená aplikácia sudcovskej koncentrácie konania v zmysle § 153 ods. 1, ods. 2 C.s.p.. Žalovaný nielen, že na tomto pojednávaní neuplatnil nový prostriedok procesného útoku vo forme nového (iného) návrhu na vykonanie dôkazu, nakoľko žiadal stále vykonať (ten istý) dôkaz Poistnou zmluvou ako v žalobe, ale do okamihu otvorenia pojednávania nemal dôvod pre absolútnu procesnú pasivitu žalovaného (ktorý sa nevyjadril k žalobe a bez ospravedlnenia sa nezúčastnil ani pojednávania) pochybovať o spornosti ktoréhokoľvek skutkového tvrdenia uvedeného v žalobe; nemohlo byť preto na úkor rýchlosti a hospodárnosti konania umožniť žalobcovi procesne reagovať na zjavne prekvapivú skutkovú spornosť uplatneného nároku.

21. Ak súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca nepreukázal uzavretie Poistnej zmluvy a tým nevznikol žalovanému záväzok zaplatiť žalobcovi poistné, nečinil tak vecne správne, pretože táto skutočnosť bola medzi stranami nesporná. Dokazovanie ohľadom tejto skutočnosti nebolo potrebné; vykonaniu riadneho dokazovania však nebránila rýchlosť a hospodárnosť konania ústiaca vo fakultatívnu možnosť aplikácie sudcovskej koncentrácie konania, z ktorého dôvodu zamietnutie žaloby nemohlo byť založené na neunesení dôkazného bremena žalobcom.

22. Pretože súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o žalobcom uplatnenom nároku na zaplatenie 93,81 eura s prísl. titulom neuhradeného poistného plnenia založil na nesprávnych skutkových záveroch, pre ktoré sa potom podstatou veci z hľadiska právne významných skutočností pre posúdenie opodstatnenosti uplatneného nároku nezaoberal, znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie pochybil v tom, že nezohľadnil nesporné skutkové tvrdenia medzi stranami sporu ohľadom existencie poistnej zmluvy, a nakoľko uvedený nedostatok nemožno napraviť ani v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec na ďalšie konanie. V novom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný. Zohľadní, že pokiaľ žalovaný právne účinným spôsobom nepoprel, resp. nespochybnil skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe, je potrebné z týchto podľa § 186 ods. 2 C.s.p. vychádzať. Súd prvej inštancie zvaží, či je na prejednanie sporu potrebné nariadiť pojednávanie (za predpokladov uvedených v § 297 C.s.p.) berúc do úvahy, že s účinnosťou od 1.7.2016 súdy v konaní postupujú a rozhodujú v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi C.s.p. (Čl. 16 ods. 1 Základných princípov C.s.p.); na základe vykonaných dôkazov ustáli skutkový stav potrebný pre svoje rozhodnutie, ktoré bude vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu preskúmateľné a po opätovnom rozhodnutí sporu svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C.s.p. tak, aby obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

23. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).